

çının kavrayış gücüyle açıklanabilir. İşte, Özer Kabaş'ın plastik değerlerin kaynağını doğada aramasından söz ederken, doğanın içinde barındırdığı-insana, çevreye, nesneye değgin- her ögenin, tarihsel ve kültürel boyutuyla onun resimlerinde yer aldığını ve onlara "vazgeçilmez" bir mekan oluşturduğunu anlatmak istiyorum. Bütün bunlardan, Özer Kabaş'ın resimlerinin yalnızca bir doğa görünümü ya da izlenimci bir tavırla doğanın değişkenliğini yansıtan çalışmalar olduğu sonucunu çıkarmak da doğru olmaz. Onun yapıtları, aynı zamanda, içinde insan ögesinin ağırlıklı yer kapladığı, insanı eylem halinde anlatan örneklerdir. Ancak, bu eylemin yine denizle, tekneyle ve o özel dünyanın insanlarıyla ilgili olduğunu söylemeye gerek yok sanırım.

Çalışmalarında ifadeci bir dili zorlayan sanatçı, hem günlük yaşantıdan alıntılar yapmakta, hem de -desenlerinde de görüldüğü gibi- daha geniş kapsamlı ve sim-

gesel nesne, figür ve davranışları kullanmaktadır. Resimlerin adları da bu tutumunu doğrulamaktadır. Yapıtların mekan ve zamanı, Ege denizi uygarlıklarına ve mitolojik dönemlere kadar genişleyebilir. Resimlerde sık sık boy gösteren tekneler, tekne içine dolmuş figürler, bunların davranışları, oturuş ve bakışları ayrı bir önem taşır. Tekne bazı özel bir mekan, bir sığınak görevi görür.

Öte yandan, sanatçıların, yaratıcılığı, her türlü yenilgi deneyerek yakalamaya çalıştığı günümüzde, Özer Kabaş'ın daha geleneksel diyebileceğimiz bir yolu ve tekniği -yağlıboya- benimseyişi izlenimci. 20.y. yılın birinci çeyreğinde batı resmine bütün ağırlığı ile egemen olan ve uzun süre sanatçıların ilgi alanını oluşturan, resmin teknik sorunları, Özer Kabaş için büyük önem taşımakta ve sanatçı çalışmalarında anlatımın yanı sıra bu sorunlara da doğru yanıtlar verebilmenin gayreti içinde görülmektedir.

Ekspresyonist estetikle yakınlık kurduğu düşünülse bile, Özer Kabaş'ın resimleri içgüdüyle yapılmış bir dışavurunculuktan oldukça uzak. Kontrollü fırça vuruşları, nesne ve figürlerin biçimsel bütünlüklerinin korunması bu görüşü doğrular nitelikte olgulardır sanırım. Renk karşıtlıklarının, açık alanlarla karışık yığılmaların birlikte kullanıldığı bu son resimlerinde özellikle ışığın önem kazandığı izlenimci ve cesaretli ışık alanlarının kullanılması resimlere ayrı bir canlılık ve ifade kazandırmaktadır.

Düşünce ve duyarlılığını, resimsel bilgi ve deneyimleriyle denkleştirmeyi arayan sanatçının bu çalışmalarında dinamizmden çok, bir iç dinginliğin arandığı sezilmekte. Resimlerinde seyirciye kendi yaşantısından imgeler sunan Özer Kabaş, bir yandan resmine yetkin enson biçimi vermek için sürekli araştırırken öte yandan bu yaşantıyı evrensel boyutlarıyla kavratmanın yollarını aramaktadır.

ÖZER KABAS - "Venedik Kırmızısından Halic'e" 1986. Tuval üzerine yağlıboya. 115x90 cm.

ÖZER KABAS - "Cınar ve Balıkçı" 1986. Tuval üzerine yağlıboya. 140x114 cm.